

2026. augusztus 30. – Évközi 22. vasárnap

Abban az időben Jézus többször felhívta tanítványai figyelmét arra, hogy neki Jeruzsálembe kell mennie, sokat kell szenvednie a vénektől, főpapoktól és az írástudóktól, megölik, de a harmadik napon feltámad a halálból. Erre Péter félrevonta őt, és óva intette: „Isten ments, Uram! Ez nem történhet veled!” Mire ő Péterhez fordult: „Távozz tőlem, sátán! Botránkoztatasz, mert nem az Isten ügyére van gondod, hanem az emberekére!”

Azután így szólt tanítványaihoz: „Ha valaki követni akar engem, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét és kövessen. Mert mindaz, aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt; és aki énértem elveszíti életét, megtalálja azt. Mert mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de a lelke kárt szenved? Mit is adhatna az ember cserébe saját lelkéért? Az Emberfia pedig el fog jönni Atyjának dicsőségében, angyalai kíséretében, és megfizet mindenkinek tettei szerint.”

Mt 16,21-27

Elmélkedés:

A kereszt a szeretet jele

A mai evangélium sorsfordító pillanatot örökít meg Jézus és tanítványai kapcsolatában. Jézus először jelenti be nyíltan, hogy szenvednie kell, megölik, de harmadnapra feltámad. Szavai feszültséget keltenek. Péter, akit éppen előzőleg dicsért meg hitvallásáért, most ingerülten tiltakozik. Korábban az Atyától kapott kinyilatkoztatást, most pedig az emberi logikát képviseli, amely nem tud mit kezdeni a szenvedéssel. Ez a feszültség bennünk is él. Sokan szeretnénk Jézust követni, de nem a szenvedőt, hanem a győzedelmes királyt. Szeretnénk részesülni áldásaiból, de a keresztet inkább elkerülnénk. Ma Jézus egyenesen, minden illúzió nélkül mondja ki: „Ha valaki követni akar engem, tagadja meg magát, vegye föl keresztjét és kövessen.” Ez a mondat egyben meghívás és ítélet. Meghívás arra, hogy valami többet válasszunk a saját kényelmünkénél, és ítélet mindazon vélemények felett, amelyek az evangéliumot kényelmes, egyéni boldogságot szolgáló ideológiaként akarják beállítani.

A kereszt nem a szenvedés dicsérete, hanem a hűséges szeretet jele. Fontos tisztáznunk: Jézus nem küldi ránk a szenvedést és nem kéri, hogy keressük azt. Nem szenvedésimádatról van szó, hanem arról, hogy a valódi szeretet mindig áldozattal jár. A kereszt tehát nem a szenvedés öncélú elfogadása, hanem annak vállalása, amit a szeretet, az igazság és a hűség

megkövetel. Aki csak addig szeret, amíg kényelmes, az nem tanítvány.

Jézus ezt mondja: „aki meg akarja menteni életét, elveszíti azt; és aki értem elveszíti életét, megtalálja azt.” Nem veszít, aki önmagáról lemond, hanem épp így válik szabaddá és teljessé. Az evangélium megfordítja a világ logikáját: nem az nyer, aki harácsol, hanem aki ad; nem az él igazán, aki kihasznál minden pillanatot, hanem aki szeret; nem az diadalmaskodik, aki uralkodik, hanem aki szolgál.

A mi mindennapi keresztünk nem látványos. Lehet a türelem egy beteg hozzátartozó iránt. Lehet hűség a házastársi hivatásban. Lehet becsületesség a munkahelyi nyomás ellenére, vagy megbocsátás akkor, amikor jogunk lenne a haragra. Néha az a kereszt, hogy hallgatnunk kell, amikor igazunk van, máskor pedig meg kell szólalnunk, akkor is, ha félünk. Néha az is kereszt, hogy újra kezdünk valamit, pedig gyengék és erőtlenek vagyunk a feladathoz.

Az emberi gondolkodás azt mondja: kerüld a fájdalmat, védekezz ellene! De Jézus másra tanít: találj rám, mert én vagyok az Élet! Ahogy egy mag elhal a földben, hogy termést hozzon, úgy az ember is csak akkor lesz termékeny, ha nem önmagáért él.

A kereszt nemcsak teher, hanem az Istenhez való hasonlóság útja. Aki hordozza, az egyre inkább Krisztus arcát tükrözi. Ez nem vereséget jelent, hanem a legnagyobb győzelmet. Nem a halálé az utolsó szó, hanem az üres sír.

A mai evangélium választás elé állít minket. Nem lehet félig Krisztust követni. Vagy vállaljuk a keresztet és így az életet, vagy megmaradunk a saját énünk börtönében. Ő ma is hív: „Kövess engem!” Nem kényelmet ígér, hanem a boldogság teljességét.

© Horváth István Sándor

Imádság:

Uram, Jézus Krisztus! Néha én is Péterként tiltakozom: ne legyen így! Kíméld meg a kereszttől! Tudom, hogy csak veled lehet az életemnek értelme. Segíts, hogy le tudjak mondani önmagamról, ne ragaszkodjam makacsul a saját terveimhez, hanem engedjem, hogy te vezess! Taníts meg, hogy ne féljek a keresztektől, hanem felismerjem bennük a szeretet lehetőségét! Adj bátorságot, hogy a mindennapokban is hűséges legyek: az apró áldozatokban, a csendes kitartásban, a megbocsátásban! Uram, szeretnék követni téged!